

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/226965,Bartlomiej-Kluska-Ksiadz-Ignacy-Jan-Skorupka.html>
26.02.2026, 20:06

Bartłomiej Kluska: Ksiądz Ignacy Jan Skorupka

Dla ks. Ignacego Skorupki dzień 14 sierpnia 1920 r. rozpoczął się bladym świtem. Kapelan musiał być wciąż zmęczony forsownym marszem. Poprzedniego dnia wyruszył z Warszawy, by piechotą przez Ząbki i Rembertów powędrować do wsi Ossów, do której wraz z grupą 800 żołnierzy ochotników dotarł późnym wieczorem. Już kilka godzin później zbudziły go odgłosy strzałów. Do polskich pozycji od strony sąsiedniej Leśniakowizny zbliżała się Armia Czerwona. Trwająca od ponad roku wojna polsko-bolszewicka właśnie wkraczała w decydującą fazę. Ksiądz Skorupka nie wiedział, że wkrótce stanie się symbolem tego kluczowego dla historii II Rzeczypospolitej konfliktu. O godzinie 5.30 ruszył do swojej pierwszej w życiu bitwy.

[Wojna polsko-bolszewicka](#)

31.07

Mierzenie sił do wzniosłego posłannictwa

Ignacy Skorupka urodził się 31 lipca 1893 r. w Warszawie. Jego ojciec, Adam, mimo że pieczętował się szlacheckim herbem Ślepowron, był z zawodu urzędnikiem. Matka, Eleonora, zajmowała się domem i edukacją dzieci. Rodzina, choć niezamożna, miała chlubne tradycje. Wśród Skorupków estymą cieszyli się dawni przodkowie, w tym hrabia Adam Franciszek Skorupka, literat i dyrektor teatru, oraz liczni powstańcy styczniowi (córką powstańca była m.in. matka Ignacego). Wspominano również dawną siedzibę rodu – zaścianek Skorupki nad Bugiem.

Ignacy spędził dzieciństwo na warszawskiej Woli – jak pisał po latach jego pierwszy biograf Stanisław Helsztyński – „w otoczeniu smutnym, szarym, bez promyka żywszej radości”. Ponurą codziennością były dla niego trudne warunki bytowe i kłótnie rodziców, w których (to znów Helsztyński) „mały Ignas trzymał wiernie stronę matki [...], kobiety świątobliwego życia, wysokich zalet umysłu i serca”. Ignacy jednak uczył się dobrze, a wolny czas spędzał na zabawach z rówieśnikami. Bawił się w... polskie wojsko. „Ubierał w epolety, przyszywał orzełki, komenderował na modłę polską”. Z zainteresowań syna Adam Skorupka musiał się zresztą tłumaczyć rosyjskiej żandarmerii. Czujność zaborcy była uzasadniona, jako że dość łatwo dawało się wówczas wyczuć w społeczeństwie wzrost nastrojów antyrosyjskich. Wszak 13 listopada 1904 r. doszło do zakończonej zbrojnymi starciami z rosyjską policją i wojskiem manifestacji na placu Grzybowskiim – pierwszego od czasów powstania styczniowego zbrojnego wystąpienia Polaków przeciwko władzy carskiej. Sam Ignacy, mieszkając kilkaset metrów dalej, mógł być świadkiem tych wydarzeń.

Jednak dla Ignacego Skorupki od najmłodszych lat najistotniejsze były sprawy wiary. Z zaangażowaniem pełnił funkcję ministranta w kościele pw. Wszystkich Świętych, „kościelne proletariatu” (w którym zresztą Ignacy został ochrzczony). W domu Skorupka bawił się także w „odgrywanie” kościelnych ceremonii. Na pewno już wtedy myślał o tym, by w dorosłym życiu zostać księdzem, ponieważ do Warszawskiego Seminarium Duchownego wstąpił tuż po ukończeniu piątej klasy gimnazjum, w pierwszym możliwym terminie (co ciekawe, do tej samej uczelni – bez powodzenia – uczęszczał wcześniej jego ojciec). Był rok 1909, a Ignacy nie ukończył jeszcze szesnastu lat.

[Pobierz broszurę autorstwa Bartłomieja Kluski *Ksiądz Ignacy Jan Skorupka*](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

Wojna polsko-bolszewicka

Do pobrania

A black and white portrait of a young man, identified as Father Ignacy Jan Skorupka. He is seated, wearing a dark, high-collared clerical garment. His hair is short and neatly combed. He has a serious expression and is looking slightly to the left of the camera. His right hand is resting on a surface, and his left hand is holding a book or a set of papers. The background is dark and out of focus.

**KSIĄDZ
IGNACY JAN SKORUPKA**

Bartłomiej Kluska

A decorative graphic element consisting of a thick, wavy ribbon in red and white colors, positioned horizontally across the lower part of the image.

**BOHATEROWIE
NIEPODLEGŁEJ**